

Αγία Χριστίνα η Μεγαλομάρτυς

[Ορθοδοξία](#) / [Αγιολογία](#)

[Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος](#)

Μεγαλομάρτυρες της Εκκλησίας μας δεν υπήρξαν μόνον άνδρες, αλλά και γυναίκες, οι οποίες τους συναγωνίστηκαν επάξια σε ηρωισμό και ομολογιακό φρόνιμα. Πολλές από αυτές υπέστησαν τα μαρτύρια από τους φανατικούς ειδωλολάτρες γονείς τους. Μια από αυτές υπήρξε και η αγία Χριστίνα η Μεγαλομάρτυς.

Καταγόταν από την πόλη Τύρο της Συρίας. Γεννήθηκε περί το 200 και ήταν κόρη του στρατηγού Ουρβανού, ο οποίος ήταν φανατικός ειδωλολάτρης. Έκτισε

μάλιστα έναν πύργο, τον οποίο γέμισε με ειδωλολατρικά αγάλματα. Σε αυτόν έκλεισε την κόρη του, την οποία υποχρέωνε να θυσιάζει καθημερινά στους ανύπαρκτους και γελοίους ειδωλολατρικούς «θεούς». Εκείνη όμως αρνιόταν, διότι ήταν συνειδητή Χριστιανή. Όταν πιάστηκε πολύ από τον πατέρα της γκρέμισε και κομμάτισε τα αγάλματα. Ο θρησκομανής πατέρας της οργίστηκε πάρα πολύ, άρπαξε την κόρη του από τα μαλλιά, την κτύπησε αλύπητα και την υπέβαλε σε επώδυνα βασανιστήρια. Κατόπιν την έριξε σε σκοτεινή και υγρή φυλακή. Έδωσε μάλιστα διαταγή να μην της δώσει κανείς τροφή και νερό, ώστε να πεθάνει από την πείνα και τη δίψα. Για πολλές ημέρες δεν την πλησίασε κανένας από το φόβο των αντίποινων του Ουρβανού.

Όλοι είχαν πιστέψει ότι η Χριστίνα είχε πεθάνει. Αλλά το πρώτο κιόλας βράδυ την επισκέφτηκε άγγελος Κυρίου, της οποίας θεράπευσε τις πληγές και της έφερε καθημερινά τροφή και νερό. Όταν πήγαν να πάρουν το πτώμα της, νομίζοντάς την νεκρή, την βρήκαν απόλυτα υγιή, η οποία προσεύχονταν και δοξολογούσε το Θεό. Ανήγγειλαν στον πατέρα της το γεγονός και εκείνος περισσότερο οργισμένος, έδωσε διαταγή στους στρατιώτες του να την οδηγήσουν στη θάλασσα και να την πνίξουν. Την έριξαν στο πιο βαθύ σημείο, πιστεύοντας ότι είχε καταποντιστεί. Όμως και πάλι άγγελος Κυρίου εμφανίστηκε και την έσωσε. Μάλιστα αναφέρει η βιογραφία της, πως δεν είχε βαπτιστεί ως εκείνη τη στιγμή και έλαβε το άγιο Βάπτισμα στη θάλασσα από τον ίδιο το Χριστό. Ο άγγελος την πήρε και την έβγαλε στη στεριά.

Ο Ουρβανός έγινε και πάλι θηρίο από το θυμό του για τη νέα διάσωση της κόρης του. Έδωσε εκ νέου διαταγή να την κλείσουν ξανά στη φυλακή, αφού την μαστιγώσουν άγρια και να την αφήσουν να πεθάνει από την πείνα, τη δίψα και τις πληγές της. Όμως συνέβη το απροσδόκητο. Το ίδιο βράδυ πέθανε ξαφνικά ο Ουρβανός. Τον διαδέχτηκε κάποιος Δίων, το ίδιο φανατικός ειδωλολάτρης με εκείνον και εξίσου θηριώδης και απάνθρωπος. Μισούσε θανάσιμα τους Χριστιανούς και έδειχνε υπέρμετρο ζήλο για την εξόντωσή τους. Πληροφορήθηκε για την ηρωική Χριστίνα και ανάλαβε ο ίδιος να την μεταστρέψει στην λατρεία των ειδώλων. Διέταξε να την οδηγήσουν μπροστά του και να την ανακρίνει ο ίδιος.

Οι άνθρωποί του έβγαλαν την Χριστίνα από τη σκοτεινή και υγρή φυλακή και την οδήγησαν ενώπιον του στρατηγού Δίωνα. Στάθηκε με θάρρος απέναντί του και απολογήθηκε χωρίς τον παραμικρό δισταγμό για την πίστη της στο Χριστό, τον μόνο αληθινό Θεό. Παράλληλα στηλίτευσε με ηρωισμό την ειδωλολατρία ως την χειρότερη πνευματική κατάπτωση της ανθρωπότητας. Η λατρεία των ψεύτικων «θεών» δεν είναι απλά μια πλάνη, αλλά πραγματική λατρεία στον πατέρα του ψεύδους και της πλάνης διάβολο, αφού, σύμφωνα με την Αγία Γραφή «οι θεοί των

εθνών (είναι) δαιμόνια» (Ψαλμ.95,5). Κατόπιν αυτού απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο να δεχτεί να θυσιάσει στους ψευτοθεούς της αυτοκρατορίας και να εκτελέσει την αυτοκρατορική διαταγή.

Ο Δίων οργίστηκε και έγινε σωστό θηρίο από την θαρραλέα ομολογία της Μάρτυρος. Διέταξε να την υποβάλλουν σε φρικτά βασανιστήρια, ελπίζοντας ότι ο φόβος των φρικτών πόνων και η απειλή του θανάτου θα την μετέστρεφαν στην ειδωλολατρία. Όμως παρ' όλα αυτά η αγία έμεινε αταλάντευτη στην πίστη της. Πολλοί από τους βασανιστές της και από τους παρισταμένους ειδωλολάτρες, βλέποντας τον ηρωισμό της, μεταστρέφονταν στον Χριστιανισμό.

Μετά τον Δίωνα, ανάλαβε τους βασανισμούς της Χριστίνας κάποιος Ιουλιανός, πραγματικά δαιμόνιος για τις επιλογές του κατά των Χριστιανών. Την άρπαξε και την έριξε σε πυρακτωμένο καμίνι, αλλά διασώθηκε θαυματουργικά. Κατόπιν γέμισε ένα κλουβί με φαρμακερά φίδια, στο οποίο την έριξε, πιστεύοντας ότι θα ξεμπέρδευε με αυτή. Όμως και πάλι διασώθηκε με τη χάρη του Θεού. Τα δηλητηριώδη ερπετά, αντί να την δαγκώσουν, της έγλυφαν τα πόδια! Μετά έδωσε διαταγή να της κόψουν τους μαστούς. Αλλά αντί για αίμα έτρεξε γάλα! Μετά της έκοψαν τη γλώσσα.

Τα βασανιστήρια συνεχίστηκαν για μέρες. Η αγία υπέμεινε με καρτερία τα μαρτύρια, χωρίς να διαμαρτυρηθεί, χωρίς να βγάλει ούτε ένα στεναγμό! Ο Ιουλιανός βλέποντας ότι δεν ήταν δυνατόν να μεταστραφεί η Χριστίνα, έδωσε διαταγή στους δημίους να της τρυπήσουν το κορμί με κοντάρια. Έτσι τέλειωσε την επίγεια ζωή της, ανταλλάσσοντάς την με την ουράνια ατελεύτητη όντως ζωή.

Το ιερό της λείψανο το παρέλαβαν κρυφά κάποιοι θαρραλέοι Χριστιανοί, το οποίο έθαψαν με τιμές. Μετά τη λήξη των διωγμών έγινε η εκταφή και βρέθηκε άφθορο να ευωδιάζει! Αργότερα, άγνωστο πότε ακριβώς, μεταφέρθηκε από τη Συρία στην Κωνσταντινούπολη σε ναό του Ιερού Παλατίου, ο οποίος χτίστηκε επ' ονόματί της. Το 1204 το άρπαξαν οι αιρετικοί φραγκολατίνοι και το μετέφεραν στη Βενετία. Το 1252 τοποθετήθηκε στη Μονή του Αγίου Μάρκου Τορσέλλου και το 1340 μεταφέρθηκε στο ναό του Αγίου Αθανασίου στο Μουράνο. Το 1435 ο πάπας Ευγένιος το μετέφερε στο ναό του Αγίου Αντωνίου Τορσέλλου. Το 1793 τοποθετήθηκε στη Μονή της αγίας Ιουστίνης στη Βενετία. Τέλος το 1810 τοποθετήθηκε στο ναό του αγίου Φραγκίσκου της Αμπέλου, όπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα σε κρυστάλλινη λάρνακα. Η μνήμη της τιμάται στις 24 Ιουλίου. Πολλές Χριστιανές φέρουν με καμάρι το σεπτό της όνομα.

<https://bit.ly/3kN9qjz>